

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegrafu' este de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenumeratiunea se face în Sabiu la expeditura foiei pe afară la c. r. poște cu bani ga'ta prin scrisori francate, adresate către expeditura. Pretu'lu prenumeratiunei pentru Sabiu este pe anu 7 fl. v. a. ear pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarhia pe unu anu 8 fl. iera pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princip. și țeri străine pe anu 12 1/4 anu 6 fl. Inserate se platescu pentru întâia ora cu 7 cr. siru, pentru a doua ore cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetiție cu 3 1/2 cr. v. a.

Nr. 12. ANULU XX.

Sabiu, in 10/22 Februaru 1872.

Motivele și rezultatele passivității.

II. Unu dintre cele mai eficace indemnuri pentru passivitatea românilor ardeleni — fără îndoială — a fost: imitarea passivității ungurilor ardeleni față cu diet'a din Sabiu.

„Sa învețăm ce este passivitatea și ce urmări poate avea, chiaru dela inimizii nostri politici. Ce este cauz'a rezultatelor pozițiunei politice ale magiarilor deca nu passivitatea. — Cu aceste apostrofări motivă passivitatea absolută unu dintre primii operatori ai passivității în conferința din Mercurea. S'a mai făcutu apoi provocări prin jurnale mai târziu și la țienul'a passiva a ungurilor din Ungari'a, a croaților, a cehilor, a nemților și a polonilor.

Concedem și noi, ca passivitatea politică amesurată poterilor celor ce o punu în lucrare și acomodata circumstărilor politice poate să ducă câte odată și la rezultate pozitive. Negăm înse, ca passivitatea înscenată de românii ardeleni aru posedea recerincițele amintite, cari să-i asigure vre-unu rezultat pozitiv. Din contra ea ni se infățișează că atitudinea brâscoi din fabula, care — avendu o voce câtă a unui tauru, a credutu, ca prin o umflare potențiată va potă castigă și estensiunea fizică a rivalului vocalu. — În vorbe mari, au esclatu și passivistii, dară în alte rezultate nu.

Sa facem o comparațiune repede între passivitatea noastră, și a conaționalilor susu amintite, și diferința indată va bate la ochi.

Sa abstragemu dela acea impregiurare notorică, ca națiunile susu amintite reprezintă mai cu sîmă acelu elementu aristocraticu, — care atătu prin posesiunea și inteligența cea respectabilă, câtă și prin corelațiunile cu cercurile datătoare de mesura atătu interne câtă și externe — se considera de celu mai prevalente factoru politicu, căruia i asista parte mare și alu doilea factoru politicu, adică burgesi'a, iera românii reprezintă mai numai elementulu politicu de a trei'a categoria — adică poporul țieranu, ale cărui mijloce materiali și intelectuali nu se potă încorda la o resistință politică până la gradulu termometrulu susu amintitelor elemente; — dară să permitem, ca românii ardeleni prin numerositatea lor aru potă ecupară compen'a politică față cu cei'alți factori politici din Ardelu: totuși a nedisputabilu, ca românii passivii la înscenarea passivității lor politice nu numai n'au reflectatu la circumstățile politice, și la poterile se se reali, dară cu rol'a la care s'au ingagiatu, au vrutu să tréca pre departe și preste imitarea esemplului, ce și l'au lătu dela susu amintitele națiuni.

Si ungurii, atătu ardeleni, câtă și cei din Ungari'a, aveau legile lor dela 1848, că noi cele dela Sabiu, dela cari nu se puteau departă, și totuși ei singuri au organizatu la a. 1861 cancelariile aulice, și încă separate — pentru Ungari'a și Ardelu, și în mîni'a ministeriului ungurescu, care după legile din 1848 singuru eră competent de a contră-signa rescriptulu convocatoriu de dietă, au convocatu prin ambii cancelari dietele dela 1861. — Cei din Ungari'a au alesu, s'au adunatu la dietă, au intratu în acea dietă neconstituțională și si-au reclamatu tôte drepturile ce li competu. — Diet'a ardelenă convocată de Baronulu Kemeny pre bas'a unei legi electorale improvizate prin cunoscutulu rescriptu din 1861 încă s'aru fi adunatu, și ungurii aru fi și intratu în ea, deca în urm'a reclamelor celor „active“ ale românilor, nu s'aru fi sistatu. — Ungurii atunci calculau cu factorii prezentului de atunci, și cu mesur'a poterilor lor, cari pre atunci erau mai slabuți că mai târziu. — Ei calculau bine cândă deocamdata se mulțiamu

și cu mai puțin, că cu terenulu câtă de micu ocupatu, să revindece cu încetulu — dară sigură — și restulu.

La 1862/3 și ungurii ardeleni aveau de a se luptă cu o lege municipală esită din octroismulu cancelariiei aulice ardelenă, — și ei stau fără de o lege electorală octroiata pentru diet'a din Sabiu, — și ei erau chemati la o dietă, pre care o aflau contraria legilor de uniune din 1848. Și ce au făcutu ei față cu tôte acestea? Passivitate absolută? feréscă Ddieu! Ei au participatu la organizarea municipielor, au alesu comisiunile electorale, au pusu candidatii lor pentru tôte cercurile electorale, au alergatu la urnă, — și unde au potutu — si-au alesu ablegatii lor. În fine toti ablegatii lor s'au intrunitu la Sabiu, acolo au consultatu trei dle asupra cestiunei — sa între séu nu — în dietă? Și numai aci — si-au începutu passivitatea, și și acest'a numai la avisulu ungurenilor, cari mirosise în regiunile mai înalte, ca între Vila-Franca și Sădova e numai unu pasu.

Si cu tôte acestea o parte din ei totuși au intratu și în diet'a din Sabiu, iera ceea-laltă a alergatu indată la Vien'a, că să trateze cu regimulu de atunci — cum să ne arunce pre noi din siea. — Eata asiă dară o passivitate, dară condiționată, și numai dela și până la unu gradu.

Ungurenii la an. 1860 au intratu în Reichsratul înmulțitu din Vien'a — la an. 1861 pentru diet'a convocată de regele neincoronatu și fără contră-signatur'a ministrolui responsabil, — au alesu, și cu Fr. Deák în frunte au intratu în ea — fără să fi vendutu Ungari'a numai prin intrarea în dietă, ci aci și au reclamatu drepturile, — au mai lasatu din ele — și au tractatu până s'au ajunsu la unu punctu de întâlnire, pre care ocupandu-lu, de aci cu încetulu dară sigură au ajunsu acolo, unde înainte de aceea numai cu vre-o câți-va ani nici nu cutediau a speră. — Firesce tôte acestea și le-au relupatu ungurii prin activitate neîntreruptă.

Croatii încă aveau legea lor electorală adusă în diet'a mazuraniciană, și încă ce-va mai sigură că a noastră dela 1864, pentru ca a croaților apucase a fi și sancționată, — și totuși sub regimulu lui Rauch octroiindu-li-se iera o lege electorală feudală, naționalii nu s'au pusu în passivitate, ci au alesu și de-si prim'a ora remanendu în minoritate, totuși au intratu în diet'a cea „feudală“, — iera a două era și au reusitu, acum tratéza cu regimulu din Pest'a, fără de a fi insinuat, ca prin aceea voru numai să se inchine stăpânilor.

Cechii au făcutu cea mai potențiată opozițiune passivă, — dară urn'a electorale nici odată nu o au afurisitu că Mercurenii.

Nemții încă nu au mersu cu nebuni'a passivității până acolo, că să lase cercurile electorale la liber'a dispozițiune a cehilor și a ultra-montanilor, și cu îndoite poteru au alergatu la urnă.

Polonii încă aru fi fugitu din Reichsrath de o sută de ori până acum, deca nu li eră téma ca voru face numai locu rutenilor. Ei dară nu si-au parasitu nici program'a autonomiei lor, dară nici cercurile electorale.

Vomă vedé acum față cu aceste exemple — ce au produsu program'a dela Mercurea.

(Va urmă.)

Evreii din Romani'a.

Romani'a a fostu ierăsi obiectulu depesiilor telegrafice și alu corespondințelor la diurnale, alu articulelor de fondă și după cum se spune și alu notelor diplomatice, ori reprezentanțelor diplomatice din partea consulilor generali ai puterilor atasiati pre lângă guvernulu Romaniiei. Si pentru ce tôte aceste? va întreba cetitorulu. Eata pre

scurtu pentru ce. Seiri din Romani'a ni spunu, ca unu evreu, din Ismailu, a avutu plăcerea să tramita pre unu sodalu de ai sei să prade și să profâneze în modu neesprimabilu altarulu bisericeii creștinilor în noptea spre diu'a de Crăciunu. Asiă încâtă cândă diminița s'a deschisu, biserica, prețioșele din altariu și biserica erau furate și în loculu lor lucrurile cele mai neestetice cari respandeau mirosurile cele mai atacătoare și trupesce și sufletesce. Se descopere faptuitorii, se afla ca erau evrei și ca întențiunea a fostu dublă, dară în cele din urmă bajocura, și acést'a indignéza mai întâi apoi îi infuriéza pre creștini asupra evreilor. De aci apoi escese pre cari autoritățile locale cauta să le înfréneze și să le împedéce, însă față cu neomeniile aceste ne mai audite eră preste potința de a suprimé furi'a poporului vatematu atătu de tare în simțimentele cele mai sacre ale se.

Si escesele aceste provocate de evrei în modu asiă de ofensivă a pusu lumea în mișcare, dându-se alarma ca se prapadescu evreii în Romani'a! În specie press'a nemțiescă afla ocaziunea de a-si recori inim'a asupra „selbatecii Romaniiei“ cu injurături și arata ca aru doră să plece Europ'a întreaga asupra Romaniiei spre a o nimici și a o împarti între cele două-spre-diece neamuri ale seminției lui Israilu.

De une-dile se omorira cu miile, dile întregi, din fiii poporului celui alesu, în alta cetate nu de parte de Ismailu, în Odes's'a. Dară fiindu ca acea cetate se țiene de putericulu imperiu numitu Russi'a și nu de unu statulu micu cum o Romani'a, coragiulu pressei nemțiesce cadiause că termometrulu de frigu. Atunci se vede ca press'a nemțiescă va fi cugelatu: cei ce suntu morti, suntu morti, Ddieu sa-i ierte! Acum pentru vre-o câte-va ferestri sparte și vre-o câte-va buti dogite se alarméza lumea, ca poporul celu alesu e în periculu de a se prapadi, și guvernulu românesc se ameninția, „ca, deca nu e în stare a-si protege supusii contră agresiunilor de horde barbare, va trebui să i se impuna seriosu protecțiunea acést' cabinetulu din Bucuresci de Europ'a întreaga.“

Press'a „nemțiescă“ uita ca deca ia dens'a asiă seriosu în protecțiune pre evrei este datoria sa o face acést'a și cu cei din Russi'a și alte părți și într'un'a sa recomandé guvernelor străine cari au supus evrei în Romani'a ai înveță să se spele și să se civilizeze până nu trecu confiniile românesce, pentru că sa nu devina pre urma nisco subiecte, cari cu mordăria și neomeni'a lor sa puna pre proba aspra pre ceilalti locuitori indigeni și străini din Romani'a. Nu ne facem judecatorii evreilor, dară constatăm că dicu diurnale imparțiale străine, cari dicu, ca atâtea probe erudele nu au suferitu nimenea cu atăta linisce că românii din partea evreilor mai cu sîmă străini.

Evreii din Romani'a au devenitu copilulu res-fatiatu alu Europei, carele, de câte ori lovesce elu pre altii se viața ca l'au batutu.

Leaculu celu mai bunu pentru vindecarea ranei și plagei acesteia ce se atârna atătu de greu de calcăiele progresulu Romaniiei este greu de aflatu. Credem înse ca o politiă bună și justitiă severă până la asprime mai, este singurul lecu în circumstățiile de față cu care sa se potă întempiă ofensele jidovimei asupra românilor și a statulu acestor'a înflinț'a jidovilor cea stricăcioasă asupra societății se potă paraliză numai prin desvoltarea unei economii naționale politice în tôte ramurile, ceea ce recere tempu și diligență în tôte clasele societății începundu dela coliba până la palatu.

„Sieb-d. Wochenbl.“ sub titulu „O acțiune nouă de statu“ publica unu articulu inversiunatu contră memorialulu amintitu și de noi. Estragemu din acelu articulu următoarele:

Se dice ca deputatii ardeleni cu gravaminele

punu pondu deosebitu pre asiedierea cătuse pôte de multoru functionari, nasenti ardeleni, in posturi dela regimulu centrale. Căci suntu prea putienti fii de ai patriei, deca se voru luă in consideratiune „referintiele cele incurcate si proprie ale Transilvaniei“ si impregiurarea ca „renumele european alu Ungariei fără de Transilvania este o iluziune.“ Hinc illae lacrimae! dara accentuăm in odata: pentruce nu s'a tiparitu gravaminele (memorialulu) in cuprinsulu loru intregu?

Natiunea sasésca a b i a va consimti intru t o t e cu acele „pie desiderie“. Aici ne vine aminte parol'a croatilor: numai e cestiune de principie, ci de posturi de functionari. Cum va mai trebui sa se întorca cătra densii sageat'a cea inveninata, carea scieau sa o arunce până acum numai in contr'a altor'a! Din partene protestăm ca dorintiele acele aru fi si ale noastre. Nôue nu ni jace la inima, că sa vedemu ca juneherimea ardelenésca se reslatiesce in burourile ministeriali. Mai bine nisce ignorantid in Ungaria de cătunisce intriganti ardelenesci.

Elasticitatea expresiunei din sirurile citate caracteriséza de ajunsu tendintiele si intentiunile spiritului partidei ce scrie articulu din care facuramu estrasulu, asiă încātu comentariulu nu este de lipsa. Adaugemu numai ca cu privintia la alti articuli, esiti din aceeași fabrica, necasulu manifestatu si cu ocașiunea acést'a a foiei „S. d. W.“ se pôte derivă din impregiurarea, ca ministeriulu ungurescu nu creeaza o provincia sasésca cu dieta si administratiune nemtiésca, precum a fostu odinóra in véculu celu de aur alu florei civilisatórie in orientulu monarchiei; nu inse din temerea de restituirea privilegiilor.

Tôte jurnalele de publicitate din Franci'a, si inca cele mai serióse, suntu unanime in opiniunea ca a sositu timpulu pentru Franci'a d'a esi din provisóriu. „Ce le pasa de acést'a?“ — responde „Le Bien public“, organulu de prodilectione alu presiedintelui repubice, — „Benapartistii sciu bine ca n'au ce castigă, pentruca camer'a le este ostila.“

Acestu responsu, pucinu cam naivu probéza ca jurnalele cari nu vorbescu că „Le Bien public“, nu rationéza că elu fiindu cu mintile intregi. Interesulu de partitu domina tôte preocupările organului „Le Bien public“: a mientene pre d. Thiers este, dupa densulu, punctulu celu mai principale; ce-i pasa lui de interesulu tieriei? Acest'a suntu patrioti cari declarau ca resbelulu nu pôte fi desastrosu pre cătu timpu i debarasau de imperiu.

Modulu acest'a de rationare, iéta cum 'lu in-

tempina „L'Ordre“, jurnalulu celu mai imperialistu din Franci'a:

„Noi nu rationăm altfelu. Restabilezese séu nu imperiulu, acést'a in ochi nostri este o cestiune secundaria. Esentialulu este sa esimu din felulu acest'a de mocirla, in care ne a pusu ómenii lui 4 Septembrie si unde voiescu a ne mantine. Cându aparăm o tesa, numai intrebăm de este s'au nu favorabila acelor'a pre cari i aparăm; ne intrebăm numai de este conforma intereselor tieriei. Si tocmăi acést'a abnegare, pucinu imitata, face din partitulu imperialistu adeveratulu partitu nationalu.“

„Cându damu dreptate silintieloru trecute ale dlui Thiers, numai intrebăm deca acést'a servece séu nu caus'a noastră. Destulu ca acea cauza sa fia drépta. Cându constatăm impotenti'a actuala a guvernului si pericolele provisoriului, nu cautăm a sci deca acést'a este folositoriu s'au nu unui partidu. Destulu că acést'a sa fia conformu cu interesulu tieriei nostru.“

„Caus'a este ca noi suntemu ómeni de guvernamentu, pre cându acei ce teinu puterea suntu ómeni de revolutiuni. Un'a că acést'a le permite d'a insultă pre guvernulu cădiutu fôrte a se espune la resbunări. Putienu le pasa de se slabesc principulu autoritătiei; habaru n'au ca deprindu tier'a, ca slabescu principulu autoritătiei; le este indifereinte ca obicinuescu tier'a a nu mai respectă nici puterea nici nenorocirea. Din contra pre noi ne dore nim'a de tier'a noastră; ne silim d'n resputeri a mientien respectulu corporilor constituite, ori cum aru fi compuse aceste corpori, si cându facemu opozitiune, nu facemu pentru ca puterea ne pare prea tare ci pentru ca e prea slaba. Autorisati cătu veti pofi caricaturi ignobili si cântece mordare, că Testamentulu lui Badinguet ce se publica in Paris. Pentru că Imperiulu sa fia, cătu a trece prin totu felulu de asemenea incercări. Spre a putea fi stabilitu intr'unu modu durabile, trebuiesce că impotenti'a partiteloru sa fia constatata inaintea tieriei si inaintea Europei. Numai cu pretiulu acest'a Imperiulu va avea puterea necesaria d'a ne repară desastrele si a ne reorganisé tier'a.“

Coalitiunea, care se formase pentru resturnarea imperiului, a triumfat; republicanii de tôte culorele, orleanisti, fusionisti, roialisti au ajunsu cu totii in camera. Ei au cautatu sa restorne imperiulu si 'lu-au resturnatu. Au voitu sa fia stapani si au devenitu. Deci faca acumu actu de suveranitate. Câmpulu le e liberu in-ante. Ca ce óre sa-i fi oprindu?

Mai deuna-di „Le Bien Public“ le dicea curatu: d Thiers este indispensabile, trebuie sa votati cum ve dice, căci alt-feliu ati espune Franci'a la o noua invasiune. D'n nou acum organulu presiedintiei repeta deputatiloru acelasi avertismentu. Organele impartiali si independente se marginescu a dice acestei adunări suverane sa domnésca, sa aviseze, sa inlocuiesca imperiulu.

de siese până diece ori. In lema permitu persónele fruntasie numai dupa o refusare indelungata, că se li se sarute verfurile degetelor. La Beduinii din giuru de Mecca, cum si in lema, se dice de comonu dupa salutare unu passagiu din Coranu, séu cuvinte de ale lui Mohamedu. Hindu-ii, locuitorii Bengaliei, atingu fruntea cu degetulu si plăca capulu inainte. Deca voescu sa se plece tare, si punu mai întâiu mân'a drépta pre pieptu, atingu cu dens'a după aceea pamentulu si apoi fruntea, si se numescu servi supusi ai celui salutat.

Locuitorii insuleloru manilice si plăca capulu tare, cătu se pôte, si punu mânila pre falci, radica unu picioru in susu si tienu genunchii plecati. Pre insula Sumatra se apléca saluatoriulu, cere piciorulu stangu alu aceluia pre care voiescu alu salută, ingenunchia dupa aceea la pamentu si cu piciorulu acest'a si atinge crescelulu, fruntea, peptulu, si genunchii. Dupa aceea atinge cu capulu seu pamentulu si remâne câte-va minute intinsu pre fole. Preste totu cele, mai multe moduri de salutare in orientu pórta caracterulu servilismului, si usulu străvechlu d'a se aruncă diosu inaintea persónelor de frunte, si adesea, d'a le sarută picioarele s'a sustienutu acilea până in timpurile mai nôue.

Persii saluta p'unu străinu, ce lu invita la prandiu, in modulu următoriu: mai întâiu i iese inainte in óre-care departare, lu complimentéza cu complimentele cele mai respectuóse, fuge dupa aceea iute indereptu până la us'a casei, aci ascépta

Gresiéla ómeniloru de ordine este ca ei suntu uniti in opozitiune pre cându deputatii suntu neuniti in camera. Ómenii de ordine suntu cei cari disólva majoritatea, cari impedece fusiunea? Gresiéla loru este deca fia-care fractiune ale marelui partitu care a triumfat, se afla in nepotintia de a domni singura, de a se intielege cu cei-a-lalti ori de a conservă avantajele ce le procură imperiulu?

Catolicii acusau imperiulu. Eata inse pre d. Dupanloup, care dete odinóra semaalulu atacului, ca este silitu a parasí Academia in dñu'a in care d. Littré intră insocitu de ducele d'Aumale.

Parisulu a votatu contr'a imperiului, Parisulu a facutu sa cada imperiulu. Eata inse Parisulu destronat, Parisulu in stare de asediú; eata Parisulu lipsitu de totu ce-i facea glori'a si prosperitatea sea.

Lyonulu, Marsilia, Bordeaux. faceau opozitiune imperiului cari-i inavutiá. Céra acum dela republica sa-i inavutiésca.

Conservatorii urlau pre tôte tonurile ca imperiulu nu este de ajunsu conservatoriu. Li imputau cu violintia câte-va mesuri democratice. Acum pentru ce nu dan liniscea si asigurarea de care se bucurau sub imperiu?

Evreiloru li se pareca ca nu este destulu de democraticu imperiulu. Pentru ce nu ceru dd-loru Simonu, Favre, Picardu si consotii, a salvă legile democratice ale imperiului?

Pentru ca intr'o transactione óre-care nici un'a din partite nu pôte fi desaversito satisfacuta. S'au intielesu pentru distrugere, pentru resturnare; in urma, intielegerea a disparutu si fia-care a catatu sa prepondereze.

Este de observatu numai căta identitate intre epocele nôstre si ale Franciei dela 1859 încóce! Amintésca-si lectorii nostri fia-care fasa si compare-o cu un'a câte un'a din fazele si incercările prin cari a trecut gloriós'a si infortunat'a noastră sora, si va avea tabloulu fidelu!

Sfersimú aci innecati in lacrimi de dorere pentru trecutu si de sperantia pentru viitoru, ingeniele tutelarie ale Franciei si ale Romaniei; sfersimú cu cuvintele cu cari si sfarsiesce revist'a dela 4 Februaru jurnalulu „L'Ordre“:

„Momentulu este solemn, dice „L'Ordre. Amicii presiedintiei dñu in jurnalele loru ca o crisa că aceea din 19 Ianuariu va aduce o noua invasiune; ei suntu siliti a marturisi ca afara de o noua crisa mai an a se teme de o noua catastrofa. Acést'a primejdia indoita pôte fi conjurata printr'unu actu de barbatia alu unei adunări care se va declară suverana si constituanta. Sa fia óre prea multu ca ceremu noi camerei a avisă pre cându partisanii provisoriului ii demustra intr'unu modu nerefusabile ca situatiunea nu-i mai lasa a alege intro provisoriu si intre unu desastru nationale?“

Dupa „Tromp. Carp.“

FOISIORA.

Ce-va despre salutare.

(Urmare si fine).

Mai la tôte popórale atingerea reciproca este expresiunea unui simtiementu amicalu; stringerea de mana; imbracisiarea si sarutarea suntu si la popórale neeuropene unu semnu de stima si amoru. Unele popóra atingu la salutare si alte parti ale corpului, astfelu la plandesi si apésa nasurile cându se saluta. Pre unele din Cycla de si uda perulu cându se intelnescu, despre Franceii cei vechi se dice, ca si-ar fi smulsu unu firu de peru, care 'lu predau celui-a pre care lu salutau. Turculu si pune mânila preste olalta, le pune pre pieptu si se plăca cu capulu cătra acela-a pre care lu saluta.

Arabulu de rondu in Arabi'a si Afric'a de nordu dice: „Salem Aleikum“ (pacea fia cu voi) dupa acea-si pune mân'a pre pieptu, că si cându aru vrea se dica ca dorint'a aceea i vine din inima; celu salutat respunde: „Aleikum essalam“ (cu voi se fia paca!). Arabii mai de frunte se imbracisiéza de dône-trei ori, se saruta in facia unii pre altii, si se intréba reciproc de sanatate de dône séu de trei ori, sarutându-si in timpulu acest'a fia-care mân'a sea propia. Arabii desiértului asiă numitu dupa densii, si dau mân'a

pre celu invitat si-i órta din nou stim'a sea repetindu ceremoniele de mai susu.

In Chin'a deca se intelnescu doi calari, celu de rangulu mai inferioru, descide de pre ealu, si face locu celuialtu se tréca. Si acilea suntu formule de salutări proprie pentru barbati si pentru femei. Intelnindu-se barbati cunoscuti, si impreuna mânila preste pieptu, séu asup'a capului, apoi si-pléca capulu si dicu: Tsin, tsin, unu complimentu fără semnificatiune anumita. In salutările ataroru persóne cari potu face pretensiuni la o stima mai inalta, mai întâiu se puneau mânila preste olalta, le radică apoi insusu, in urma le lasă diosu până la pamentu. Amicii, cari se revedu dupa o absentia indelungata, cadu mai de multe ori in genunchi si se plăca cu capulu până la pamentu. Intr'ace'a pronuncia cuvintele: Na fo? (au fostu până-acum tôte bine), séu: Yung fo? (noroculu ti-e depinsu pre facia). Dómnele se saluta cu: Van fo (totu noroculu se fia pre partea ta). Copiili trebuie se cada in genunchi dinaintea parintiloru si servitorii inaintea stépâniloru.

In Iapani'a unu omu de rondu trebuie sa si descalie sandalielale inaintea celui de frunte, sa si bage mân'a drépta in mânec'a stânga, sa si lase după-ace'a sa-i lungece mânila până la genunchi, si amblandu încóce si incolo cu pasi scurti, mesurati, si facendu nisce gesticulatiuni timide sa strige: Augh, augh! (se nu 'mi faci nici unu reu!)

In Siyam cei de rondu se prosternu la pa-

O propunere corespundietoria.

Cu placere dăm publicului nostru cetitoriu ocaziune a cunoște unu pasu ce s'a făcutu în comun'a Resinari, carele aru trebuî realisatu câtu mai în graba și imitatu de multe alte comune, cari dispunu de ce-va averi comune sêu particulare.

Ce bine eră pentru comun'a Resinari deca spiritulu acestei propuneri o inspiră înca celu putienu cu 20 ani înainte. Acum amu avé unu seminariu de meserii pentru tota tiér'a și multi dintre sermanii români nu aru întempină greutățile cele multe pre la maestrii straini, cari înca nu s'au potutu curatî de rugin'a privilegiilor trecutului.

Lucrulu bunu înse vine a rare ori pre a tardiu. Asiá e și cu cele cuprinse în propunerea ce o recomandăm din totu sufletulu cetitorilor nostri. Amu dorî acum cá ea sa nu remana o simpla propunere. Resinarenii sa cugete pre lînga cele amintite în propunere, industri'a se amplifica și se imbogatiesce pre sine îns'a-si, deca este împreunata cu spiritu de întreprindere, cel'a ce Resinareniloru nu le lipsesce. Ea purtata cu ôre-care socotintia și deschide drumulu în lume chiaru și cându resare unde-va delaturi de drumurile cele mari comerciali.

Deci recomandăm din toate punctele de vedere atentinnei cetitorilor nostri propunerea ce urmêza:

Propunere

facuta de dlu Petru B r o t e în Sinodulu parohialu din 30 Ianuariu c. v. 1872 pentru înfiintarea unei scoli practice de meserii în Rasinari.

Onorata adunare; Sciinti'a este conducatoriulu tuturor întreprinderilor. Puterea fără sciintia putienu folosesce. Vedemu boulu ca este de trei ori mai mare și mai tare decâtu omulu, înse fiindu ca i lipsesce judecat'a și sciinti'a, omulu lu supune, lu înjugă și 'lu folosesce dupa placulu seu. — Asemenea se întempla și cu ômenii. Popórele cele înviate sêu culte domnescu preste cele neculte, și sciú castigă mai usioru cele de lipsa, ele sciú și cum sa le pastreze, și zidescu case frumóse și ducú o viétia placuta atâtú lui Ddién câtú și ômeniloru, pre cându cele neculte, locuiescu în colibi și în bordéie, mai totu asiá de reu cá și vitele lor. Economîa câmpului, negotiulu și meseriele sêu mestesiugurile au fostu și suntu mediolócele prin cari unu poporuse pôte face cultu și avutu.

Resinarenii înainte cu 30 de ani aveau turme de oi, herghii de cai, unii și ciredi de vaci, pre care împreuna cu ceilalti români economi de vite din Sacele, Branu, Saliste și Poiana le pascea în Be-

mentu înainte celoru frontasi: Dupa care tramite acestu-a pre ôre-care din suit'a sea, care la persóne cu stare, e fôrte numerosa, cá sa visiteze pre celu-ce lu saluta, ôre n'a mancatu sêu nu are la sine ce-va, ce mirósa reu. Si deca se afla acést'a, atunci capeta o lovitura de picioru, la din contra lu redica în susu. Damele, chiaru și cele betrâne se saluta cu nume imprumutate dela obiectele cele mai frumóse și mai pretiósă, cându înse nici odata nu pôte se lipsesca cuventu t e n e r u, precumu: tenerule diamantu, tenerule auru, ceriu teneru, flóre tenera, etc. Amicii cându vrén se-si aréte amicitia reciproca, sdaria pucinu în mánă, și-apoi 'si sugu sângele din rane unulu altui-a.

În insul'a C e y l o n cându saluta și punu mân'a pre frunte și se plăca totu-odata fôrte aduncu. Înaintea unui mai mare se prosternu la pamentu, i pronuncia numele și oficiulu de vre-o 50 de ori, pre cându acést'a trece seriosu înainte fără d'a responde macaru clatinandu din capu. Chiaru și la cele mai multe popóra africane modulu de salutare este servilu. A b i s i n i a n i i cadu în genunchi și saruta pamentulu. Unele rasse de n e g r i si-ápuca unulu altui-a degetele dela mánă și atât'a le întindu pâna pocnescu; altele, cându se întelnescu, plesnescu din degete, și scotu péptenele din peru și iéra lu-punu îndereptu. Negrii pre Sierra Leone și încovóia braciulu dreptu, pâna ce aducu mân'a la gura; saluatoriulu înca face asemenea, împreuna dup'aceá degetulu mare cu

sarabi'a, Bulgari'a, și Romani'a. Pasiunea eră atunci eftina, prin urmare și cheltuelile putiene. De aceea economii de vite erau ômenii cei mai avuti între români tierii nóstre. — Schimbându-se legile tieriloru acestor'a, economii nostri au fostu siliti a parasî Besarabi'a, iéra dupa aceea Bulgari'a, și a veni toti cu vitele lor în Români'a, unde fiindu pasiunea scumpa, mai totu venitulu l'au cheltuitu cu sustinerea vitelor. Din asta cauza cei mai multi si-au imputienatu vitele. Unii si le-au adusu aici în tiér'a nóstra înse le-au umblatu mai reu, fiindu ca de trei ani încóce le-au muritu de galbêza mai tóte oile.

Cu privire la aceste împregiurări triste acum se nasce întrebarea, cu ce voru traî Resinarenii în viitoriu? De economîa câmpului nu se potu apucá, pentru ca hotarulu lor este fôrte angustu; cu negotiulu potu traî 30—40 de inși cari au bani. Padurile pre care le taie acum de trei ani încóce fără nici o economîa și crutiare în 10 ani nu voru mai fi, și atunci apoi ce vomu face? Cu ce voru traî copiii nostri? Voru parasî Resinari, voru fi siliti a se face servi, și pandari de câmpu, în Români'a, și în alte pârți, unde voru poté traî. — Pentru cá sa nu se întemple acést'a eu suntu de parere cá sa dăm copiii sa invetie meserii (mestesiuguri) meseriele suntu în diu'a de astadi isvóre de bani. Prin meserii si-au ziditu vecinii nostri sasi din Cisnadia casele lor cele frumóse. Prin meserii au facutu Sibianii cetatea lor. De meserii au români lipse în tóte pârțile. Cu meserii pôte omulu traî ori și unde pre fati'a pamentului. —

Resinari are unu venitu anualu care trece preste 20 mii florini val. austriaca, cu un'a mie de fl. pre anu s'aru poté sustiené aici o scóla unde sa invetie 10 pâna în 15 baeti din scóla nóstra normale unele meserii mai de lipsa nóue românilor. Deci eu 'mi iau voia a propune:

Sinodulu decide înfiintarea unei scoli practice pentru meserii, și însărcinêza pre comitetulu parohialu cu compunerea unui proiectu pre carele va avé a-lu aterne sinodului viitoriu ce este sa se conchieme în lun'a lui Iuliu anului curentu.

P e s t ' a , 15. Febr. 1872. st. n.

Sa punemu asta data politic'a la o parte și sa ne ocupăm de miseriele nóstre romanesce. Cetimu a dese ori în jurnalele nóstre unele idei sublime despre „secolulu alu XIX. secolulu civilizatiunei, a redeseptârei nationale“, și ca „vocea poporului este vocea lui Dumnedieu“, etc.

Nimic'a mai ridiculu decâtu acést'a. Asemenea espressiuni suntu mai numai frase góle; bune pentru de a imbetá cu ele pre poporulu nostru simplu, și pentru de a ne astupá cu ele nepotintia nationala.

D'a; vocea poporului este vocea lui Dumnedieu, secolulu nostru este secolulu civilizatiunei și a redeseptârei nationale, dara dorere nu pentru noi români. O satira mai necrutia-

celu aretatoriu apoi iéra și tragu mánile îndereptu.

În G u i n e a - i n f e r i ó r a prinde omulu degetele celui-a pre care voiesce sa lu-salute, le aduce într'o positiune anumita, le stringe și dice: akkio, akkio! (servulu teu, servulu teu.) În G u i n e a s u p e r. amicii se îmbracisieză, și împreuna cele d'antâiu dône degete de pocnescu, plăca capetele și dicu de repetite ori: auzi auzi! (buna diu'a, buna diu'a). Persóne de rangú esclama dupa pocnirea degetelor: bere! bere! (pace, pace!). Locuitorii din M a n d r i n g o cându saluta o femeia i prindu mân'a, o ducú la nasu și o mirósa de dône ori. Maurii calareti din M a r o c c o prin modulu lor de salutare potu produce fôrte usioru și spaima într'unu străinu. Maurulu calarescu adeca în galopu dreptu asupr'a străinului cá cându aru voi sa tréca preste densulu, se opresce înse deodata și si-descarca arm'a sub nasulu lui. Cei d'unu rangú se saruta mai cá europenii. Se scutura de mánă, se saruta în facia sêu pre barba, cu deosebire deca suntu amici.

E g i p t e n i i si întindu mân'a, o punu pre peptu și-si plăca capulu. Cá de o curtoasia speciala se considera sarutarea mânei proprie, carea dup'aceea o punu pre capu. La barbatii de rangú înaltu, iér nu la femei, li se saruta mân'a. Oficiari mai de diosu tienu scar'a la cei superiori cându se sve pre calu. În divanu celu mai de diosu des-

lóre decâtu acést'a nu pôte fi pentru noi deca vedemu, ca pre terenulu sciintielor, pre celu literariu, bisericescu și scolaru, industrialu și comercialu suntu în decadentia, și în locu de a înainte, din di ce merge facemu pasi retrogradi.

N'avemu cui și pentru ce sa ne ascundemu rusinea. Îndesiertu o acoperimu noi cu sdrentiele „redeseptârei nationale“, cáci totusi o vedu strainii și ni judeca seraci'a și nepotintia. De ce sa o acoperimu dara mai departe?

Sa vedemu cum stámu cu literatur'a? Avemu multe jurnale; înse împregiurarea, ca astadi avemu mai multe foi periodice decâtu înainte de acést'a cu 20—30. ani, — nu este mangaiere pentru noi, cáci cu numerulu jurnaleloru nu s'a sporitu în proportiune și numerulu cetitorilor. Tóte jurnalele nóstre politice și nopolitice, câte le avemu, numai vegetéza, din lips'a cetitorilor. Nici chiaru întreprinderile cele mai serióse n'au trecere. Traducerea opului renumitu „Juliu Cesare de Napoleon III“ a trebuitu sa încete din lips'a prenumerantilor; jurnalulu scientificu „Transilvani'a“, uniculu în felulu acést'a, este silitu a face reclamo innoite prin jurnale numai cá sa nu încete; la Baladele și Colindele lui St. Marienescu nu mai cugeta nimenea; o multime de opuri istorice, și filologice scrise de unii barbati încarnititi pre terenulu literaturii nóstre le rodu molice; reliparirea istoriei lui „Petru Maior“ totu la acést'a sôrte va ajunge.

Ce ni-a adusu nóue românilor secolulu civilizatiunei? Eaca ce: desinteresare și nepasare generala.

Deca luám a mánă opurile betránilor nostri: în list'a prenumerantilor vedemu reprezentate tóte clasele poporului român. Începandu de susu dela episcopu pâna jos la celu mai de pre urma cape-lanu și invetatoriu, toti au cetitu și prenumeratu; n'a lipsitu bogatulu nici seraculu, n'a lipsitu maestrulu comerciantulu, capitalistulu și industriasiulu, deca numai sciá scrie și ceti. Toti au fostu zelosi și spriginitori ai literaturii, și casele lor erau totu atâtéa locuri de scapare, asilu pentru literatii nostri.

Astadi?

Rari nantes în gurginte vasto. Cei mai multi carturari nu prenumera și nu cetescu de felu opuri sciéntifice ori jurnale. Români în genere nu suntu mai multu asiá de zelosi precum erau betráni nostri. Si pentru ce ôre? Suntu pôte prea seraci? D'a, suntu seraci, dar' nici mosii, stramosii nostri n'au fostu mai bogati decâtu cum suntu noi astadi; din contra amu poté dovedi cu date statistice, ca români astadi se bucura în genere de o stare cu multu mai favorabila materiala, decâtu betránii nostri; și deca noi astadi totu-si suntu nepasatori: caus'a este t r a n d a v i ' a n ó s t r a și spiritulu de partida.

Iéca „redeseptarea nationale“ a românilor. Amu adormitu cu zelulu, și ne-amu desceptatu cu jugulu întunerecului în spate.

T e n e r i m e a n ó s t r a ? Ea — cu prea pu-

calciunulu lînga sine și primesce din partea celui-altu asemenea onoru.

În C a i r o suntu vre-o dónedeci de formule diferite, prin care si-pôte pofii unulu altui-a buna deminétia, p. e. cându dîce cine-va: „sa-ti fia diu'a alba“, i se responde: „a't'a se fia cá laptele.“ În unele pârți ale Africe se desbraca de vestminte, cadu în genunchi, plăca capulu pâna la pamentu și si acoperu cu nasipu capulu și umerile.

La rassele din Americ'a nordu-vestica salutarea e împreunata cu ceramonie curióse. Candu se întelnescu dône grupuri de indiani într'o departare de 20—30 pasi stau pre locu, se punu pre pamentu și petrecu câteva minute în tacere. Apoi iesu din midialoculu lor cei mai betráni din ambe pârțile, și istorisescu reciprocamente cu de-ameruntulu tóte periculele de pre cale. Terminandu-se convorbirei începú cu totii a suspinâ. Suspinulu acést'a cresce cu încetulu într'unu strigatu infricosiatu, cu deosebire fetele tenere din societate vreu sa întreca cu strigare pre toti ceilalti. În decursulu acestor demonstiratiuni sfasitóre de animi se apropia ambe partile spre olalta, dar' fia-care genu separat. Se impartu apoi pipe și concertulu lugubru tece într'unu risu vioiu. Locuitorii din americ'a-sudica se saluta scurtu. „Ama reka?“ (Tu?) și respundu: „A.“ (da). — „M.“

N. P. P.

Una excepțiune — nici ca vrea să știe ceva despre deteriorările sale, ce le are către poporul român, din a cărui sinu este „spiritul civilizației”, „spiritul secolului prezente” nu se prinde de ea. Isvorul chiar, din care ea se adapa, este turbure. Nu vedem în sinul tinerimii nici o silință și răvna către științele serioase, vedem numai o cultură superficială fără bază solidă. Din Ungaria, Banat și Transilvania cunoștem numai noi aproape la 50 tineri, cari s'au înscris pentru studiile academice pre la Academii de drepturi și pre la Universități numai pentru de a figura că juristu, dar' de absolvirea studiilor și de esamene s'au rigoroase nici veste. Birturile și cafenele sunt scolarilor; aicea „speranța națiunii” devine înțeleptiune a națiunii. A face politică înaltă, a critica portarea bețanilor și a da drepturile lumii întregi este ocupațiunea ei; de și criticul, înainte de a critica ce-va, și a îndreptă pre alții însuși trebuie să fie învățat mai înainte și tinerii noștri nici prelegerile din limbă și literatură română nu le cercetă. Străinii și aicea i fac de rusine.

Antecesorii noștri altcum au făcut, și alt rezultat au și avut.

Unu Damaschin Bojincă, Morgu și alții mai mulți că juristi alte servitii au făcut românilor. Bibliotecile cele multe și avute, ce se afla în capitala Ungariei, și astăzi sunt bine cercetate, dar dorere nu prin tinerimea noastră. Antecesorii noștri, luptându-se cu lipsele cele mai mari scruta toate unghiurile unei biblioteci pentru de a se adăpa cu nectarul științelor serioase; asta-di civilizațiunea altu soiu de nectaru a adus în modă.

În adevăr ni vine să desperăm când vedem, ca stegerii cei puternici, acești stelpi ai națiunii române, din di ce merge devinu totu mai rari, și în locul lor se sedesce o plantă debilă fără putere și vermele nesciinței și a neglijinței, cându se sadesce, îndată-lu rōde din rădăcini. Unu pomu că acest'a nu pōte aduce fructe.

De unde acest'a rară aparință? cum de tinerimea de astăzi nu asemăna antecesorilor? Causa e morbul generalu, ce i risipește pre români în toate direpțiunile: ne pasarea, trandăvi'a! Ast'a e un'a. Dar' a două este negresitu pecatulu celor mai bețani, căci în politică și în cauze confesionale ei insi, voindu a-si face partizani și adorati, corumpu semtiulu celu fragedu alu tinerimii. De aicea vine ur'a nemarginită între tinerii de un'a și alt'a parere, de un'a s'au alt'a confesiune; de aicea împarecherea și stagnarea pre carieră scrioasă, ce si-o-au alesu pentru viață. Fia tinerii noștri religioși și morali, dar' ei între ei sa nu facă certe dogmatice; ocupe-se ei și cu politică, căci nu se potu rupe de către corpulu națiunii, nici nu potu remană îndereptulu evenemintelor, dar' sa nu arunce ei pētr'a osendei pre cei mai bețani; ei sa fia mai multu spectatori decâtu activi; căci va veni tempulu, cându tota sarcin'a vieții publice a românilor se va încarcă pre umerii lor. Preparațese, că atunci sa fia harnici de a suportă acest'a sarcină.

(Va urmă.)

Varietăți.

Deputatu nou român Cerula de alegere Buteni, cotulu Aradului a alesu de deputatu dietalu în locul dlui Sig. Popoviciu-Deșeanu, carele e denumitu de presedinte la tribunalulu din Borosiu-Ineu, pre dlu adv. Demetriu Bonciu.

Procesu scandalos Diavariulu „M. Al.” înregistră scirea, ca în dilele aceste se va pertractă înainte judecătorilor de aici unu procesu despre o dare de sēma asupr'a manipulațiunii bonilor de subvențiune, cari i-a distribuit Prusia în an. 1866 în Ungaria, pre tempulu resbelulu pruso-austriac.

Unu telegramu În 14 l. c. comunicațiunea telegrafică între Pest'a și Neoplant'a a fostu închisă o ora întreaga, fiindu ca serbii naționali de aici au telegrafatu lui Mileti o poezia din 1000 cuvinte.

În Ora de a-Mare s'a ținutu în 8 l. c. o adunare, în care s'a cetitu și acceptatu proiectulu de statute despre înființarea unui muzeu pentru comitatulu Bihor.

Unu nou cutremuru Domineca pre la o ora și diece minute după miezulu nopții, pământulu au fostu isbitu de unu nou cutremuru, destulu de tare, ce avu totu aceeași durată, că și cutremuru de mai înainte. — Cine pōte ști ce mai revoluțiuni misterioase voru fi cutrierându cavernele imense ale pământulu! Suntemu curiosi a ști dea și de asta dată cutremuru s'a simțitu pre la București și pre la Galați.

Cur. de Iasi În dia de 29. poliția gării de feru dela Cernăuți au gasitu la unu dintre lucrătorii străini unu inelu mare de aur cu o peatră roșie prețioasă, și în piatră erau gravate inițialele Dr. A. R. Întrebatu fiindu acelu lucrătoru de unde are inelulu, au răspunsu că l'a gasitu la gar'a drumulu de feru din Iasi. Lucrătorulu numai decâtu au fostu detinutu și tribunallu austriacu din Cernăuți au făcutu o grabnică întrebare Onorab. Consulatu Austro-Ungaru de aici; carele ne-au comunicatu această scire pentru a întrebă pre cale de publicitate cine aru fi acelu d. Dr. A. R. ?!

Sabia istorică La administrațiunea „Trompetei Carpatilor” în București se deschide — în favorulu acestui diurnalu — o loteria de 1000 numeri, de câte unu galbenu numărulu. Loteria ofera trei castiguri, și anume: două tablouri originale și o sabie istorică. Primulu tablou reprezintă o scenă ispaniolă cu figure în dantiu naționalu, la marginea unei paduri, alu doilea: doi tauri în luptă, iera sabi'a din secolulu XV., data de Regele Mathia Corvinu spatarului Hidaeu, cu inscripțiune în litere de aur încrustate în feru sub figur'a gravată a Regelui și sub liter'a „Rex Hungariae” în reliefu în feru:

MATTHIAS
HUNGARIAE
et BOHEMIAE
REX.

Acest'a pre o parte, iera pre cealaltă parte, sub figur'a gravată a spatarului Hidaeu, și sub literele „pro merito” în reliefu:

M.CD.LXXV.
STEPHANO
HIZDEO
M. SPATARIO
MOLDAVIAE

Monetaria Tribunalulu reg. ung. de contabilitate publică următoarele date despre banii imprimați în moneterie, reg. ung. În patrariele cele trei a anului 1871 s'a imprimatu 27.098,912 bucati de câte 20 cr. și 48.103,260 bucati de câte 10 cr. la olaltă 10.348,109 fl. 30 cr.; în patrarulu alu patruea alu acestui anu nu s'a imprimatu nimic'a. La începutu anului curinte moneteriele au avut în proviziune 40,556 buc. de 20 cr. și 191,068 buc. de 10 cr. la olaltă în prețu de 27,218 fl.

Don Pedro alu II. imperatulu Brasilei caletorindu mai întrég'a Europ'a, a cheltuitu aproape la 5 milioane franci.

Statu alu Mihailu Eroulu, după cum scriu unele foi din România, are cele mai bune prospecte de a fi redicatu câtu mai curundu. Dea unii domni din București au potutu mai ieri alaltăieri a luă inițiativă pentru redicarea unui monumentu pentru Gattenberg, apoi credem și sperăm, ca unu monumentu pentru Mihailu Eroulu va merita dōra mai multu atențiunea dloru și a noastră decâtu ver-ce alta întreprindere pentru străini.

Din libertății Soci'a carnetariulu Geniot, carea că frumsetia admirabilă a reprezentatu în 1848 poporul fanatisatu din libertății, a repausatu dilele aceste. Din francesă a dusu-o în tempulu din urma la greutatea straordinară de 514 pundi.

Cătu votéz a parlamentulu Angliei pentru științe se adevăresce prin următoarele date pozitive: pentru museulu din British da la anu 100.000, pentru museulu din Kensington 95.000, pentru scrutatiuni geologice 20.000, pentru botanică din Kiew 22.075 pentru botanică din Edinburg 1931, iera pentru cea din Dublin 1802 fontu sterlingu.

Ból'a de vite carea de unu tempu încōce s'a observatu mai prin toate ținuturile Unga-

riei, după raporturile făcute din partea mai multor jurisdicțiuni, a încetatu de totu.

Civilizațiunea face în Rusia pasi colosali Foife florose publică cu multa emfază următoarea scire: Se ordineză prin ucasu imperiulu, ca capetele de uniformă a întregii militie rusești și a tuturor dirigatoriilor militari sa aiba de aci înainte în locu de două renduri numai unu rendu de nasturi. Numerulu nasturilor, cari au să se pōrte în unu siru pre partea dreapta, e pus pre optu.

O insielaciune ingenioasă s'a făcutu dilele trecute într'unu otelu dela Paris. În Joi'a trecută sosi acolo unu străinu, care în list'a străinilor scrise numele: Leone Terence, negutietoriu în Coloni'a. Densulu și ceru două odăi, cu usi'a în mijlocu, căci asceptă pre nevastă și fic'a sea. Cându și ocupă odăile, provocă pre servitoriulu că sa puna la usi'a dintre cele două odăi, unu secriu. Ast'a se și făcu. Ōspele în diu'a următoare chiama la sine pre casieriulu otelului, voindu a schimbă 25.000 franci aur în bani de harthia. Casieriulu tramise la bancherulu Hirsch, și acest'a numai decâtu și tramise unu adjunctu cu 25.000 fr. în harthia, spuindu adjunctulu apriatu, ca densulu numai în cancelari'a otelului și numai după primirea galbenilor sa pradeie harthiela. Într'aceea înse ōspele se planse de junghieri cumplite, și adjunctulu fu silitu a merge la elu în idale. Aici tergulu se făcu, și bolnavulu se radică cu mare truda de pre divanu, și închise în secriulu seu cele 25.000 fr. Atunci iera se planse de dureri dōne, și spune ca trebuie sa se deparțe pre câte-va minute. Adjunctulu lu asceptă cu paciintia. Într'aceste înse ōspele merse în odai'a vecina, și pre gaur'a deia făcută prin usia și întinse mână în secriu, scōse de acolo cele 25.000 fr. și o luă pre picioru. În fine adjunctulu și perdū paciintia, și după ce afiă insielaciunea ingenioasă, făcu sgomotu mare în oteliu. Daru taihariulu deia se afiă deparțe. Poliția a anunțatu unu premiu de 1000 fr. pentru acelu ce-lu va prinde.

Nix deutsch Unu ōspe ore-care, înse fidelu a ospetăriei din Pest'a asiă numite „Grafa”, venindu la prândiu, cere cart'a de mănecare; — ōspele cându o luă în mână că sa demande celariulu atare mănecare, cu unu tonu restitutoriu reiepta dela sine cart'a cu cuvintele: „Nix deutsch”. Celariulu (neamțu) nesciindu ce va sa însemne acestu maniosu „nix deutsch” replica ospetari caest'a mănecare adevă „nix deutsch” la ei nu se face și e cu totulu necunoscutu. La ce fidelulu ōspe și mai tare se infuriă și dice bietulu celariu: „până cându me ve-ti totu tortură cu carte de aceste nemțiesci, ori nu sciti, că dea ieu numai a mână o cartă nemțiescă, apoi mi pierdu apetitulu? Adu-ceti-mi daru cartă ungurēscă, că sa-mi potu restitui apetitulu, și dea nu aveți, apoi — sanetate b na! — Un'a cartă nemțiescă ce calamitate pōte aduce unui ospetariu!!

Post'a Redacțiunei Dlu I. V. în S. diurnalulu se spedză numai pre lângă abonamentulu platitu.

Insciintiare.

Deschidiendu-se în 1 Martiu a. c. în institutul reg. de mositu din Sibiu cursulu de instrucțiune pentru mōsie, candidatele de mositu de naționalitate română și nemțiescă sunt provocate a se însinua până la terminulu indicatu la subscribulu spre a fi primite în cursu.

Sabiu 1 Februaru 1872.

Dr. Lukaes Mikulics, profesor ord. de mostlu.

(3-4)

Burs'a de Vlen'a.

Din 9/21 Februaru 1872.

Metalicele 5%	62 20
Metalicele 5% Maiu și Novemb.	62 20
Imprumutulu naționalu 5% (argintu)	70 80
Imprumutulu de stat din 1860	103 —
Actiuni de banca	842 —
Actiuni de creditu	849 —
London	113 45
Obligațiuni de desdaunare Unguresci	80 40
„ „ Temisioreno	78 —
„ „ Ardelesci	76 50
„ „ Croato-slavone	83 —
Argintu	111 90
Galbinu	5 41
Napoleonu d'auru (poli)	9 3 ¹ / ₁₀